

Vadászati kultúra

L. SIMON LÁSZLÓ | ÍRÓ, ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

A 2021-ben esedékes, Egy a természettel című vadászati és természeti világhiállítás új megvilágításba helyezheti a vadászat társadalmi hasznossága körül évtizedek óta zajló vitákat. Rámutathat arra, amit a magyarok többsége még tud és vall, és amit tőlünk nyugatra már egyre inkább elfelejtenek: a vadászat kultúra és hagyomány, számtalan módon gazdagította az életünket, művészetünket.

Ugyan az ágazatnak ma már nincs létfenntartó funkciója, jelentős mértékben hozzájárul a természet egyensúlyának fenntartásához. A világhiállítás szervezői szerint mi, magyarok amióta ismerjük történelmünket, „igyekszünk harmóniában élni a minket körülvevő természettel, ezért a természeti értékeink megőrzése fontos és széles körben elfogadott célja korunk társadalmának. Azt viszont kevesen tudják, hogy ez a rendszer a legtöbb esetben emberi beavatkozás nélkül már nem működhet hatékonyan magától a 21. században.”

A Kárpát-medencében különösen gazdagok vagyunk vadban és a vadászathoz kapcsolódó értékekben. Olyan ágazatról beszélünk, amely nemcsak hatvanezer hivatásos és sportvadász kedvtelését szolgálja, hanem sok ezer embernek ad megélhetést a turizmuson, a vadfeldolgozáson és a gasztronómián keresztül. A kiváló író, Fekete István úgy fogalmazott: „Hazánk Európa legvaddúsabb országa, s a mi feladatunk, hogy az is maradjon.”

Ennek tükrében kissé disszonáns az a buzgalom, amivel az országos főállatorvos a honi vadásztársadalom elé tárta a vaddisznóállomány szabályozásáról szóló nemzeti akciótervet, amely „minden eddiginél intenzívebben vonja be az afrikai sertéspestis elleni küzdelembe a vadásztársadalmat, a vadaskertek és vadfarmok üzemeltetőit, illetve a vadászati hatóságot”. Azzal minden felelősen gondolkodó egyén egyetért, hogy az emberre veszélytelen, de a házi-sertésekre valóban súlyos veszélyt jelentő betegség terjedését meg kell akadályozni. Jelentős eredménye van a kormányzati munkának, amit a napokban Szi-jártó Péter miniszter bejelentett: „Hosszú hónapok tárgyalásának eredményeként Európából elsőként

nekünk, magyaroknak sikerült regionalizációs megállapodást kötni a japán élelmiszeripari szakhatóságokkal. Ez azt jelenti, hogy Magyarország mentesül az afrikai sertéspestis miatt elrendelt korlátozások alól, így Európából elsőként a magyar sertéshústermékek térhetnek vissza a távol-keleti ország polcaira.”

Nem vitatva tehát a védekezés fontosságát, Fekete István gondolatainak jegyében rá kell mutatnunk az unió elvárásainak abszurditására, illetve a magyar hivatalnokok túlbuzgóságára. Az a cél, hogy 2025-ig jelentősen, 0,5 vaddisznó/100 hektárra apasszák az állományt a vadászok, a magyar vadászati kultúra felszámolására tett határozott lépés. Az akció-

tervben leírt elvárások élet- és természetellenesek, és indokolatlanul túlzók, hiszen a Dunántúlon gyakorlatilag nincs jelen az afrikai sertéspestis. Ráadásul a védekezés jegyében tonnaszámba kerülnek konténerbe és megsemmisítést szolgáló gödörbe a vaddisznóhajtásokon elejtett, egyébként egészséges, akár

a közétkeztetésben is felhasználható állatok, s mind ezért az adófizetők pénzéből kártalanítják a vadász-
tatókat.

A vadállomány apasztásának számtalan következménye lehet. Az értelmetlen tömeges gyilkolás miatt joggal lehet számítani az állatvédők tiltakozására, a vaddisznóvadászat visszaszorulása miatt a társaságok nagy része csődbe fog menni, s több milliárd forintos bevételkiesésre számíthatnak az állami erdészeti vállalatok is, amelyek nemzetközi hírvaddisznóhajtásokat rendeztek. Az élettér visszaszorítása egyes területeken az egyébként is túlszaporodott gímállomány további növekedéséhez fog vezetni, ami a vadkár növekedését hozza magával. Ez újabb vadásztársaságokat fog ellehetetleníteni.

Egyetlen reményünk lehet ebben a helyzetben: a valóságot megint figyelmen kívül hagyó brüsszeli direktíva észszerű ellenőrzését kérjük. A Semjén Zsolttal lezajlott egyeztetés megnyugtató volt, hiszen a miniszterelnök-helyettes ígéretet tett arra, hogy a betarthatatlan szabályokat nem fogják szankcionálni.

„Az akciótervben leírt elvárások élet- és természetellenesek, és indokolatlanul túlzók”